

Dostlar, tanışlar, müxtəlif səviyyəli insanlar arasında ibadət və itaətin, ya da səxavətin üstün olması barədə edilən şükür mübahisələrinin, bəzən də mübahisələrin dəfələrlə şahidi olmuşam. Hər kəs öz qənaətində haqlı olduğunu sübut etmək üçün müxtəlif həyatı misallar çəkir, fikrini israrla müdafiə etməyə çalışır.

Əslində mübahisəyə o qədər də ehtiyac yoxdur, çünki hər bir fikirle bağlı sualın cavabı öz-özlüyündə bəllidir. İtaət və ibadətə yerinə yetirmək hər bir insanın qadir Allah qarşısındakı borcunu qaytarmasıdır. Əgər bunları etməsən, Allahın əmrini pozursan, günah sahibi olursan.

Səxavət isə Allah-Taala tərəfindən bəyənilən xeyirxah əməl, hamının xoşladığı işdir. Yəni, insanın Allahın ona bəxş etdiklərindən müəyyən qismini Allah yolunda ehtiyaçlılara xərcləməsidir.

Allahı dərk edən, Onun buyurduqlarını yerinə yetirməyi özlərinin həyat amalı seçən möminlər, təqva sahibləri imkanları müqabilində başqalarına maddi və mənəvi cəhətdən yardımçı olduqda savab sahibi olur, ilk növbədə özləri daxili rahatlıq hissi keçirir, sevinirlər.

Xeyirxahlığın ali məqamı

İslamın əziz peyğəmbəri Məhəmməd (s) buyurur: "Səxavətli adam Allah, xalqa və Cənnətə yaxın, Cəhənnəmədən uzaqdır. Xəsis adam isə Allahdan, xalqdan və Cənnətdən uzaq, Cəhənnəmə yaxındır. Allah-Taala səxavətli cahili xəsis abiddən çox dost tutur".

Dini mənbələrdə qeyd olunur ki, Allah-Taala Cənnəti yaradandan sonra Cənnət dilə gəlib soruşdu:

- Pərvərdigara, mən kimin üçün yaratmışam?

Allah-Taala buyurdu:

- Bütün səxavətli və Allahdan qorxan adamlar üçün.

Cənnətdən cavab gəldi:

- Pərvərdigara, razı qaldım.

Müqəddəs kitabımız "Qurani-Kərim"də insanları yaxşı əməllərə, Yaradanın onlara bəxş etdikləri mal-dövlətdən Allah yolunda xərcləməyə, ehtiyacılara yardım göstərməyə, axirətdə Allahın razılığını əldə etməyə çağıran çoxlu ayələr vardır ki, müsəlmanları xeyirxahlığa sövq edir, bu yolla onları ibrət almağa, düzgün tərbiyəyə, oxlaqa dəvət edir. "Bəqərə" surəsində deyilir: "Malınızı Allah yolunda xərcləyin və cihad yolunda xərcləməyi tərk etməklə və ya onu Allah yolundan başqa bir yere sərf etməklə özünüzü öz əlinizlə təhlükəyə atmayın. Yaxşılıq edin ki, şübhəsiz, Allah yaxşılıq edənləri

sevir" ("Qurani-Kərim", Ərəbcədən tərcümənin müəllifi Ayətulla Mirzə Əli Məşkini Ərdəbili, Bakı-2009, 195-ci ayə, s.30).

Ayədə insanlardan tələb olunur ki, mallarını Allah yolunda xərcləsinlər, Allah yaxşılıq edənləri sevər, əgər başqa yere sərf etsələr, özlərini öz əlləri ilə təhlükəyə atmış olurlar.

"Zümər" surəsinin 10-cu ayəsində oxuyuruq: "(Mənim bəndələrimə) de: "Ey mənim iman gətirmiş bəndələrim, Rəbbinizdən qorxun! Bu dünyada (əməl və etiqadda) yaxşılıq edənlər üçün (həm dünyada, həm də axirətdə) gözəl mükafat vardır. Allahın yeri genişdir (əgər bir yerdə dindarlıq edə bilməsiniz, başqa bir yerdə hicrət edin) şübhəsiz; səbrlilərin mükafatları saysız-hesabsız və kamil şəkildə veriləcəkdir" (səh.459).

Allah-Taala ayədə buyurur ki, yaşadığı zamanədə əməl və etiqadda yaxşılıq edənlər üçün həm dünyada, həm də axirətdə gözəl mükafatlar vardır. Yer üzü bütövlükdə Allaha məxsusdur. Bir yerdə dininizin əməllərini yerinə yetirə bilməsiniz, başqa yerə köçün. Səbrlilərin çəkdikləri əziyyətlə, səbrə görə mükafatları saysız-hesabsız və kamil şəkildə ödəniləcəkdir.

Bəndənin pak niyyətlə öhdəsindəki malının ən yaxşısını ən ehtiyaclı yerə xərcləməsi Allaha borc kimi dəyərləndirilməlidir. Bu barədə "Hədid" surəsində deyilir: "Allaha borc - (xalis niyyətlə malının ən yaxşısından ən möhtac yerə) gözəl borc verən varmı ki, Allah da onu, onun üçün neçə qat artırsın və (axirətdə) ona çox dəyərli və bəyənilən bir mükafat versin? (11-ci ayə, s.538). Həmin fikir nisbətən fərqli formada "Bəqərə" (245-ci ayə, "Təqavini" (17-ci ayə) və digər surələrdə də verilir. "Təqavini" surəsində oxuyuruq: "Əgər Allaha gözəl bir borc versəniz (mallarınızdan, əməllərinizdən və övladlarınızdan Onun yolunda versəniz, onun (mükafatını) sizin üçün qat-qat artırır və sizi bağışlayar. Allah qədirbilən və həlimdir (s.557). Qədirbilən Allah onun yolunda verilən ehسانa görə həm insanı bağışlayır, həm də ruzisini qat-qat artırır.

İlahi kitabda ən savadsız insanlar üçün də həyatı nümunələr çəkilir ki, onlar ondan ibrət götürsünlər, çünki bu misalları Allah yolunda yaşayan, gün-güzəranları ilə bağlı hadisələrdir. Kənd yerlərində yaşayan, əkin-biçinlə məşğul olan adamlar çox yaxşı bilirlər ki, Allahın mərhəməti olduqda əkdikləri bir buğda döndəndən 4,5,6,7 və daha çox sünbül boy artır. Hər sünbülə xeyli miqdarda (50,60, 70 və daha artıq) dən olur. Ancaq yağış yağmadıqda, torpaqda nemlik olmadıqda ekilən toxumlar çürüyüb zay olur.

"Bəqərə" surəsinin 261-ci ayəsində oxuyuruq: "Mallarını Allah yolunda xərcləyənlərin misali yeddi sünbül cücərdən və sünbüllərinin hər birində yüz dən olan toxum kimidir. Allah istədiyi şəxs üçün neçə qat artırır. Allah geniş (vücut, qüdrət və rəhmət sahibi) və biləndir (s.44). Bəli, Allahın rəhməti, mərhəməti genişdir, ölcüyəgəlməzdir. İnsan bunlar barədə düşünməli, gördüklərindən ibrət almalı,

ümidini böyük Yaradana bağlamalıdır.

Sonrakı ayədə bildirilir ki, o şəxslərin Rəbbi yanında layiqli mükafatları vardır ki, etdikləri yardıma görə kiməsə minnət qoymurlar, dilləri ilə insanları incitmirlər. Dilimizdə işləən "Yaxşılıq elə, minnət qoyma" ifadəsi də, şübhəsiz ki, bu ayənin xalq dilində ifadəsidir. 263-cü ayədə deyilir ki, xoş bir söz əziyyət və xarlıq gətirən sədəqədən daha üstündür. Əgər insan kiməsə etdiyi yaxşılığını, köməyi dilinə gətirirsə, xeyirxah əməlini puça çıxarır.

264-cü ayədə göstərilir ki, malını camaata göstərmək, minnət qoymaq məqsədilə xərcləyənlər riyakarlıq edirlər, onların Allaha, axirət gününə inamı yoxdur. Allah-Taala onların əməlini üzünə azacıq torpaq oturmuş və sonra leysan yağışın yağıb onu təmiz bir daş halına saldığı möhkəm və hamar daşa bənzədir.

Allah-Taalaya riya etmədən öz malını sədəqə verib, onu dilə gətirməyən adamların əməlinin savabını yüksəklikdə, yaylaqda yerləşən bağların məhsuluna oxşadır. İlahi kitabda oxuyuruq:

"Mallarını Allahın razılığını qazanmaq və ruhlarını möhkəmləndirmək üçün xərcləyənlər yüksəklikdə yerləşən və leysanın yağması nəticəsində iki qat meyvə vermishə bağ kimidir.

Ora leysan yağmasa da narın yağış yağıb. Allah əməllərimizi görür" ("Bəqərə" surəsi, 265-ci ayə, s.45).

"Bəqərə" surəsinin 274-cü ayəsində deyilir:

"Öz mallarını gecə və gündüz, gizlin və aşkar xərcləyənlərin Rəbbi yanında məramlarına layiq mükafatları vardır. (Axirətdə) onlar üçün nə bir qorxu var, nə də qəmgin olurlar" (s.46).

Məhəmməd (s) peyğəmbərdən rəvayət olunan hədislərin birində deyilir: "Əlimin gördü dərhem pulu vardı... Birini gizli, o birini aşkar, üçüncüsünü gündüz, sonuncusunu gecə verdi. Soruşdum:

- Ya Əli, sədəqəni niyə bu üsulla verirsen?

- Dördüncü bir qəbul olunan ümidilə, ey Allahın rəsulü!..

Əli mənə bu cavabı verən kimi İlahi fərmanı (274-cü ayə) gəldi.

"Tövbə" surəsinin 79-cu ayəsində oxuyuruq: "Rəğbətə sədəqə verən və müstəhəb sədəqələr ödəyən möminlərə və yalnız imkanları miqdarında tapanlara sədəqələri barədə irad tutanları və onlara məsxərə edənləri Allah məsxərə edir və onlar üçün ağrılı bir əzab olacaqdır" (s.199). Ayədəndən ayədəndən ki, yaxşılıq etməyə, sədəqə verməyə rəğbətli olan hər bir kəsin işi bəyənilir, imkanları daxilində xərclədikləri üçün kiməsə onlara irad tutmamalı, məsxərə etməməlidir. Çünki onların sədəqələri az da olsa imkanları müqabilindədir.

İslamın əziz peyğəmbəri Məhəmməd (s) buyurub: "Dünya axirətin əkin yeridir". Hər bir insan özünün yaxşı əməlləri ilə axirətə pay aparmalıdır.

İslam dinində insanın yaşayışı ilə bağlı hər bir işdə orta mövqenin tutulması, orta yolun seçilməsi bəyənilir,

iman götürənlər belə bir həyata rəğbətəndirilir, təşviq edilir. "Furqan" surəsinin 67-ci ayəsində oxuyuruq: "Və o kəslər ki, Allah yolunda xərcləyən zaman nə israf edərək həddi aşar, nə də simiclik göstərərək həddən aşağı enərlər, bu iki yolun arasında orta həddə və ədalətli olar" (s.365). Çünki israfçılıq sonralar onun özünün ehtiyaca düşməsinə, başqasına möhtac olmasına səbəb olar. Xəsislik isə qəlbini daşa döndərə, özü cəmiyyətin qınaq obyektinə çevrilər.

Müəal Allah "Fətir" surəsinin 29-30-cu ayələrində buyurur ki, "Quran"ı müntəzəm oxuyan, namaz qılan, ruzisindən Allah yolunda gizli və aşkar xərcləyənlər kasadlığı və ziyanı olmayan bir ticarət ümidvərdirlər. Həmin şəxslərə qadir Allah dua edərək mükafatlarının mükəmməl olaraq əta edilmişini, artırılmasını istəyir, əməlləri, şükürləri müqabiləndə onlara təşəkkür edir və Özünün bağışlayan, qədərbilən olduğunu bildirir.

İnsan həyatına hərtərəfli və mükəmməl baxış, onun tənzimlənməsi İlahi kitabın əsas qayesidir. "Nur" surəsində deyilir: "Sizin maddi baxımdan üstün və dolanışığda rifah içində olanlarınız qohumlara, yoxsullara və Allah yolunda hicrət edənlərə bəxşiş verməkdə simiclik etməsinlər və bəxşışı tərkt etməyə and içməsinlər. Görək (onların acıdılı və kobud olmalarını) əfv etsinlər və (təqsirlərindən) keçsinlər.

Məgər Allahın sizi bağışlamasını istəmirsiniz? Allah, çox bağışlayan və mehribandır" (22-ci ayə, s.352). Ayədə qadir Allah maddi cəhətdən imkanlı etdiklərinin səbir, dözümlü, mətanət baxımından da üstün olmalarını, güzəştə getmələrini, bağışlamağı bacarmalarını istəyir. Bəzən edilən yaxşıqlar müqabilində sahibinə minnətdarlıq edilmir, xoş münasibət belə hiss olunmur. Çünki imkanlılar çox vaxt acıdılı və təköbürlü olurlar, şirin, xoş bir sözü dilə gətirməyi qururlarına sığışdırmırlar.

Xeyirxahlıq göstərən şəxs daxilində belə qərar gəlir ki, bir daha köməklik göstərməyəcək, yaxşılıq etməyəcəkdir. Allah-Taala bu yurur ki, həmin şəxslər ürəyböyüklük göstərsinlər, bəxşışı tərkt etməyə and içməsinlər və əfv etməyi bacarsınlar. Çünki Allah Özünə böyük bağışlayan və əfv edəndir. El arasında belə bir ifadə işlənir: "Yaxşılağa yaxşılıq hər kişinin işidir, yamanlığa yaxşılıq nər kişinin işidir". Bəli, ən böyük mərdlik, igidlik yamanlığa yaxşılaqla cavab verməkdir. Qadir Allah da bizi bu yola dəvət edir.

İlahi tərəfindən hər bir şəxs üçün qərar verilmiş ömür möhlətinin sonu ölümdür. İnsan ağılı kəsəndən, özünü dərk edəndən ölümünün da yəqinliyini bilir, Allaha, Onun Peyğəmbərinə, göndərdiyi "Quran"ı inamı, itaəti və ibadətini ilə özünü paklaşdırmağa çalışır.

Allahın razılığı üçün mallarını ehtiyacıllara paylamağın, yəni səxavətin ən yüksək dərəcəsi ıysar adlanır, bu keyfiyyətlərə malik olan şəxs özünə daha çox lazım olan şeylərdən keçir. Hədəslərin birində deyilir. Həzrət Əli (ə)nin övladları Həsən və Hüseyin uşağ vaxtı xəstələnilər.

Validənləri onların sağlamlığı üçün üç gün oruc nəzir edirlər. Uşaqlar sağalar. Validənlər əhdlərinə vəfa edirlər. Uşaqlar və xidmətçiləri Fizzə də onlara qoşulur. İftar vaxtı qapıdan bir dilənçi səslənib ac olduğunu bildirir. Onlar yemək paylarını sailə verib, su ilə iftar edirlər. Bu hal üç gün təkrar olur.

Validənlər, uşaqlar və xidmətçi təqətsiz olsalar da hər dəfə yemək paylarını ehtiyacı üzündən dilənənlərə verirlər. Elə bu vaxt Əli (ə) və ailəsi haqqında "İnsan" surəsi Məhəmməd (s) peyğəmbərə nazil olur. Surədə deyilir: "Onlar öz nəzirələrinə əməl edər, səri və əzabı olduqca geniş olan bir gündən qorxarlar. Və onlar yeməklərini, özləri(nin ehtiyacı olub çox istədikləri halda Allaha olan məhəbbət üzündən fəqirə, yetimə və əsirə verərlər". "Biz sizə Allah rızası üçün yemək veririk. Biz sizdən hər hansı mükafat və təşəkkür istəmirik" (7-9-cu ayələr, s.579).

İlyasın ən nadir və əzəmətli nümunəsi Kərbəla fəciəsidir. İslam dininin "Quran"ın yaşaması, qələbəsi naminə imam Hüseyin(ə) zamanının pozğun, qəddar, qaniçən hakiminə beyət etmədi, Kərbəla çölündə özünü, övladlarının, yaxın dostlarının Allah yolunda şəhid olmalarına, ailəsinin əsirliyinə razı oldu. Onun şücaəti, qəhrəmanlığı haqqın batil üzərində qələbəsinin parlaq nümunəsi kimi dünya tarixində özüne yer aldı. Kərbəla müsi-bətindən on dörd əsrə yaxın vaxt keçməsinə baxmayaraq, hər il müsəlman dünyası Aşura mərasimini təziyədarlıqla yad edir, haqqın, ədalətin düşmənlərini, qəddar zalımları lənətləyirlər.

"Hicirət" surəsində mömin bəndələrin əsas xüsusiyyətləri belə sadalılır: "Möminlər yalnız Allaha və Onun Peyğəmbərinə iman getmiş, sonra (öz imanında) əsla şəkk-şübhə etməyib mal və canları ilə Allah yolunda cihad etmiş kəslərdir. (Etiquad, söz və əməldə) doğru olan onlardır" (15-ci ayə, s.512).

Çoxları dünya həyatında var-dövləti, övladları ilə öyünür. Allah-Taala bu halı bəyənmir: "Həqiqətən, mal-dövlətiniz və övladlarınız ancaq bir imtahan vasitəsidir. Ən böyük mükafat Allah yanındadır. Allahdan bacardığınız qədər qorxun.(Onun dəvətini və əmrini) eşidin, itaət edin və (can və mal-dövlətinizdən Allah yolunda) sərf edin ki, bu özünüzdən üçün daha yaxşıdır".

"Ləyl" surəsində oxuyuruq:.. "kim (öz malından və var-yoxundan Allah yolunda) bəxş etsə və təqvalı olsa və Allahın vədlərini təsdiq etsə, Biz onu tezliklə asan olan yola (iman və itaətə) hazırlayırıq" (5-7-ci ayələr, s.595).

Qüdrət və Əzəmət sahibi bu ayələrdə də səxavəti, Allah yolunda verilən hədiyyəni dəyərləndirir və verilən bəxşinin insanın imanı olmasına, təqva yolunu asanlıqla getməsinə səbəb olacağını bildirir.

Sonrakı ayələrdə Allah-Taala buyurur ki, xəsislik

edənlər özlərinin möhtac olmayacağını sansalar, İlahi vədlərini təkzib edirlər. Tezliklə onları çətin bir yola hazırlayırıq ki, təqva yolunu getmək onlara ağır olar. İslamda xəsislik, simiclik insan mənaqəyyatını korlayan bir xüsusiyət kimi pislənilir.

Məhəmməd(s) peyğəmbər buyurub ki, Səxavət Cənnətdə bir ağacın adıdır ki, Qiyamət günü onun budaqları bütün səxavətli adamları qaldırır Cənnətə aparar. Xəsislik isə Cəhənnəmdə bir ağacın adıdır ki, öz budaqları ilə bütün xəsisləri yığıb Cəhənnəmə aparar.

Əmirəlmöminin Əli(ə) buyurur: "Simic dövlətli səxavətli dilənçidən də yoxsuldur". Çünki səxavətli dilənçi yığıdılarla başqalarına hədiyyə edər, ancaq xəsis varlı bir qara qəpiyinə belə qiymət, düşünər ki, bununla o yoxsullaşar. Həzrət Əli(ə) bu barədə bir də buyurub: "Mal sərxoşluğu içki sərxoşluğundan daha şiddətlidir".

Doğrudan da, içki sərxoşluğu bir neçə saatdan sonra insanı tərkd edir, mal sərxoşluğu isə ona aludə olanı ömür boyu məst edir, yığıdılca yığır, heç vaxt gözü doymur, malını gizlətməyə çalışır. Dünyadan ayrılıq məqamı-ölüm anı onun üçün olduqca ağır və çətin keçir. Çünki yığıdılarını qoyub gedir və bu var-dövlət onu ölmədən xilas etmir, başqalarına qalır.

Allah-Taala "Nisa" surəsinin 37-ci ayəsində Özünün fəzil mərhəmətindən onlara verdiklərini gizlədənləri, xəsisləri və camaatı da bu pis əmələ sövq edənləri kafirlər cərgəsinə qoşur, simiclərdən alqaldıcı bir əzab hazırladığını bildirir.

"İsra" surəsində oxuyuruq: "De, əgər siz mənim Rəbbimin cənnət xəzinəsinə malik olsaydınız, onda xərcləmək qorxusundan mütləq xəsislik edərdiniz. İnsan həmişə xəsisdir" (100-cü ayə,s.292). Ayədən aydındır ki, insan təbiətən xəsisdir, ancaq o, İlahinin rəhmət və bərəket xəzinələrinin zənginliyini, onların bəndələr üçün xərclədiyini dərk edib böyük Yaradana pənah aparmalı və bu pis əmələ son qoymalıdır.

Xəsislik edib Allahın əmrini pozanlar müxtəlif bəhanələrlə özlərini haqq qazandırmağa çalışırlar. Bu barədə "Yasin" surəsində oxuyuruq: "Onlara: "Allahın sizə ruzi olaraq verdiyindən (haqqı olan şəxslərə Allah yolunda) sərf edin" deyildikdə, kafirlərə iman götürənlərə: "Allahın istədiyi qədrəddə yedirdi biləcəyi kəsəmi yemək verək?.." deyərələr Allah onun ac qalmasını istəmişdir". Siz yalnız açıq-aşkar azğınlıq içindəsiniz" (47-ci ayə, səh.443).

"Mühəmməd" surəsinin 37-ci ayəsində bildirilir ki, Allah malınızı Onun yolunda israrla xərcləməsi tələbini qoymaqla sizin kimliyini, daxili kiminizi üzə çıxarır, ifadə edir. Sonrakı ayədə isə deyilir ki, siz Allah yolunda xərcləməyə çağırılanlarınsınız. Kim xəsislik etsə, özünə qarşı xəsislik edir. Qəni olan Allah ehtiyacsız, siz isə Ona möhtacsınız.

"Humözə" surəsində oxuyuruq: " O kəs ki, mal yığıb

onu dönə-dönə sayır (və bu mal-dövləti necə əldə edib, necə xərcləmək barədə Allahın əmrinə heç bir əhəmiyyət verməz). Və elə zənn edər ki, mal-dövlət onu əbədi yaşadacaqdır (və ölüm, yaxud bədbəxt hadisələr onu haqlama-yacaqdır). (Xeyr,) belə deyildir, şübhəsiz ki, o Hütəməyə (əzən oday) atılacaqdır (2-4-cü ayələr, s.601).

Ayələrdən gördüyü kimi, ömür boyu var-dövlət yığıb onu sayıb artımaqla məşğul olanlar azğınlıq içərisindədir. Onlar yığıdılarını Allahın buyurduğu yerə xərcləmir, var-dövlətlərini onları əbədi yaşadacaqlarını güman edirlər. Belələri Həzrət Əli(ə)nin buyurduğu kimi, əslində mal sərxoşluğu xəstəliyinə düşər olurlar. Axirətdə onların məkanı Cəhənnəmin ən qaynar yeri, alt mərtəbəsi olan Hütəmədir ki, yandıqca yanacaqlar.

"Qurani-Kərim"ın "Nəsm" (33-34-cü ayələr), "Hədid" (24-cü ayə), "Qələm" (12-ci ayə), "Haqqə" (34-cü ayə), "Məariə" (18-21-ci ayələr), "Müddəssir" (44-cü ayə), "Təkəsür" (1-ci ayə) və digər surələrdə də xəsislik, onun insanın ruhiyyəsində, davranışında, yaşayışında yaratdığı xoşa gəlməyən cəhətlər açılır, pislənilir, iman götürənlər xəbərdar edilir, bu pis əməldən çəkindirilir.

İman Həzrət Əli (ə) buyurur ki, yaxşı əməllərlə bir-birinlə mü-sabiqə edin və bu yolda qənimət əldə etmək üçün tələsin. Bilin ki, xalqın sizə ehtiyacı düşərsə, bu, Allahın sizə göndərdiyi bir nemətdir. Ən səxavətli o kəsidir ki, ondan istəməmiş, özü hədiyyə etsin. Hər kəs yaxşılıq etsə, Allah da ona yaxşılıq edər. Allah yaxşılıq edənləri dost tutar.

Biz bu yazıda xeyirxahlığın ən ali mərtəbəsi olan səxavət və səxavətilik, onun tam əksini təşkil edən xəsislik barədə mümkün qədər müfəssəl bəhs etməyə çalışdıq. Fikrimizin izahında ən çox bəhrələndiyimiz və istinad etdiyimiz mənbə müqəddəs kitabımız "Qurani-Kərim" oldu. Müqəddəs kitab barədə layiqli söz demək insandan mükəmməl bilik, geniş dünyagörüşü tələb edir, təqdim olunmuş ayələrin izahında xəyata yol verilərsə, Allahdan bağışlanmaq diləyirik.

Həyatda həqiqi müvəffəqiyyətimiz və nicanatımız İlahi kitabda buyurulanlara əməl etməyimizdən asılıdır. Allahı an vələk böyüklüyünə, əzəmətinə, göndərdiyi peyğəmbərin haqqına və sonuncu kitabına, qəlbimizi Öz ziyası ilə nurlandırın, bizə verdiklərdən Onun volunda xərcləməklə İlahi fəzilətinə nail olub xeyirxahlığın ali məqamını əldə edərk.

● Haç Bayram